

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **O. Ch.**, zastoupeného Mgr. Markem Šimkům, advokátem se sídlem v Praze 1, Spálená 21, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, č. j. 47 Az 524/2003 - 24,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokátovi Mgr. Markovi Šimkům **s e n e p ř i z n á v á.**

### O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 6. 2004, č. j. 47 Az 524/2003 - 24, zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 22. 2. 2003, č. j. OAM-243/VL-11-04-2003, kterým bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovateli podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel podal proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V kasační stížnosti namítal, že krajský soud posoudil jeho kauzu v rozporu s platným právním řádem a že došlo k pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a v projednávání věci u krajského soudu. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Protože kasační stížnost neměla zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 24. 5. 2005, č. j. 47 Az 524/2003 - 47, vyzván, aby ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost uvedením konkrétních důvodů, v nichž spatřuje naplnění ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Krajský soud stěžovatele rovněž poučil, že nebude-li přes tuto výzvu kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 8. 6. 2005. Usnesením krajského soudu ze dne 4. 7. 2005, č. j. 47 Az 524/2003 - 51, byla

stěžovateli lhůta stanovená k doplnění kasační stížnosti prodloužena o 30 dnů. Stěžovatel však ani v prodloužené lhůtě kasační stížnost požadovaným způsobem nedoplnil.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Stěžovatel sice v kasační stížnosti výslovně uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů posouzení věci krajským soudem v rozporu s platným právním řádem a pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a v projednávání věci u krajského soudu, ale žádným způsobem nespécifikoval a nekonkretizoval, v čem tyto namítané vady spatřuje. Stěžovatel tak pouze v obecné rovině namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu a vady řízení před ministerstvem a před krajským soudem, aniž by ke svým tvrzením uvedl konkrétní argumentaci. Bez bližší konkretizace však nelze stěžovatelem uvedené důvody podřadit pod žádný z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

S ohledem na to, že stěžovatel ani na výzvu soudu nedoplnil důvody kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V předmětné věci Nejvyšší správní soud ustanovenému zástupci odměnu za zastupování nepřiznal, neboť ustanovený zástupce neprokázal provedení žádného z úkonů právní služby podle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2005

JUDr. Eliška Cihlářová  
předsedkyně senátu